

at pålægge nævnet nogen pligt til andet end til at overveje henvendelser fra de beskæftigedes side.

Man har anset det for vigtigt, at nævnet ved siden af dets vejledende og mæglende virksomhed øver en almindelig oplysende og undersøgende virksomhed med det formål at fremme udbredelsen af udbyttedelingsordninger.

Til §§ 4—6.

Disse paragraffer tjener til gennem en mindre skattnedsættelse at stimulere aktieselskaber til at indføre udbyttedelingsordninger. Da en skattnedsættelse af denne art i personligt ansvarlige firmaer vil kunne føre til, at indehaverne ikke vil blive beskattet af det fulde beløb, der af årets resultat stilles til rådighed for dem til forbrug, og en sådan ordning må anses for stødende, har man ikke ment at kunne foreslå speciel skattnedsættelse for sådanne virksomheder. Takket være den delvise dobbeltbeskatning af den indkomst, der flyder fra aktieselskaber, gør den samme betænkelighed sig ikke gældende for disses vedkommende.

Til § 4.

Det må anses for rigtigst, at denne særlige skattemæssige begunstiging alene tildeles sådanne virksomheder, som gennemfører udbyttedelingsordninger af en mere stabil karakter. Også for at hindre, at beløb i strid med lovens hensigt anmeldes som berettigende til skattnedsættelse, anføres i denne paragraf en række betingelser, som må være opfyldt, for at en ordning kan berettige til skattnedsættelse. Bestemmelsen i punkt 2 skal tjene til at sikre mod misbrug i familieaktieselskaber.

Til § 5.

Selvom skattnedsættelsen sættes i forhold til det som led i udbyttedelingsordningen udbetalte beløb og der således ikke er skattemæssige betænkeligheder ved ordninger, hvorefter kun små beløb kan komme til udbetaling, har man dog fundet, at den specielle skattnedsættelse kun bør tildeles virksomheder, der i alt fald i gode år vil udbetale ikke helt ubetydelige beløb. På den anden side har man ment, at man burde kunne godkende ordninger med meget forskellige regler for udbyttets fordeling og har derfor ikke villet foreslå stærkere præciserede regler end de i denne paragraf nævnte, hvorved nævnet sættes i stand til at afvise godkendelsen i de tilfælde, hvor nævnet skønner, at der foreligger et misforhold mellem et aktieselskabs indkomst og de beløb, der af selskabet udbetales i udbytteandel.

Til § 6.

Bestemmelsen betyder, at de særligt godkendte aktieselskaber vil få en yderligere mindre skattemæssig lettelse derved, at de fritages for at betale aktieselskabsskat af et beløb på $\frac{1}{4}$ af det beløb, der enten udbetales til de beskæftigede som udbytteandel eller endeligt henlægges som ejet af de beskæftigede. Det bemærkes, at velfærdsforanstaltninger iøvrigt, jfr. § 3, ikke er medtaget her.

Til § 7.

Medens selve den årlige regnskabsmæssige undersøgelse naturligt foretages af skattemyndighederne, har man fundet det rigtigst, at spørgsmålet, om en udgiftsart berettiger til fradrag m. m., hvilken afgørelse må træffes på grundlag af et studium af udbyttedelingsordningens vedtægter, henlægges til nævnet.